

WZGÓRZA WOKÓŁ JERUZALEM WIOSNĄ

W tym wydaniu: • Przypowieść o „jednym nowym człowieku”
• Raport z podróży do Brazylii • Raport z podróży do Czech
• Podróż modlitewna Żydowskich Liderów Mesjanistycznych
• Podróż modlitewno-pokutna w Polsce

Przypowieść o „jednym nowym człowieku”

Autor: dr Dan Juster

Było sobie miasteczko, które wokół zielonego parku wybudowało restauracje serwujące potrawy z wielu stron świata. Władze miasteczka wymagały, aby każda restauracja oferowała potrawy najwyższej jakości ale jednocześnie posiadała w menu zróżnicowane dania opracowane zgodnie z oryginalnymi przepisami konkretnej grupy etnicznej bądź narodu. Restauracje konkurowały ze sobą a powołane jury degustowało potrawy i głosowało komu przypadnie kontrakt na zagospodarowanie konkretnych części parku. Wśród wszystkich wspaniałych kuchni prezentowały się między innymi: niemiecka, francuska, hiszpańska, grecka, włoska, argentyńska, brazylijska, meksykańska, etiopska, marokańska, chińska, japońska, tajska i inne.

Właściciele restauracji byli zrzeszeni w jednej organizacji branżowej. Kilka razy do roku organizowali wspaniałe festyny na świeżym powietrzu. Oczywiście patroni wydarzenia usiłowali unikać obżarstwa, jednak dzięki festynowi mieszkańcy miasteczka mogli przynajmniej skosztować różnych potraw. Współzawodnictwo kulinarne było toczone w przyjacielskiej atmosferze a wszystkie restauracje dobrze prosperowały. Cały park był wspaniale utrzymywany i pielęgnowany.

Pewnego dnia w miasteczku został wybrany nowy burmistrz. Jako dość radykalny socjalista, był on przeciwnikiem wszelkiego współzawodnictwa. Dla niego system konkurujących restauracji nie był sprawiedliwy: podczas gdy wszystkie restauracje musiały pokryć swoje koszty, Chińczycy, Meksykanie i Włosi przyjmowali wyraźnie więcej klientów niż inni. Burmistrz zdecydował więc, że każda z restauracji powinna oferować różnorodne dania z różnych narodów. Każda z nich miała się stać restauracją typu „fusion” oferującą takie samo menu. Oczywiście, z przyczyn technicznych, w restauracjach typu „fusion” można zaoferować tylko niektóre z potraw danego kraju.

Na początku wiele osób przyklasnęło tej zmianie uważając, że będzie ona lepiej wyrażała ducha jedności miasta. Inni jednak kwestionowali pomysł, ponieważ zmniejszyła się

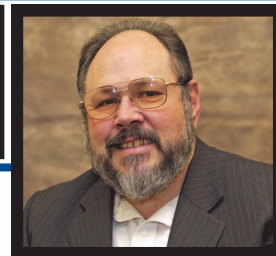
liczba dań do wyboru. Ostatecznie z powodu braku wystarczającego zróżnicowania w menu, trzy czwarte restauracji zostało zamkniętych. Klienci, którzy wcześniej przywykli do większego wyboru, zaprzestali w ogóle korzystać z ich usług. Puste przestrzenie po restauracjach wyglądały beznadziejnie, a zielony park stawał się coraz bardziej zaniedbany.

Wyjaśnienie przypowieści

Przypowieść ta jest odpowiedzią dla tych chrześcijan i Żydów mesjanistycznych, którzy interpretują Pawłowy obraz „jednego nowego człowieka” (Ef 2,15) jako wezwanie do budowania lokalnych zgromadzeń wierzących posiadających jeden, wspólny dla wszystkich sposób ekspresji. Ten wspólny sposób uwielbienia wydaje się czasem mieć jakieś elementy żydowskie, kilka afrykańskich i latynoskich, a wszystkie zanurzone w kontekście zachodniego i uniwersalistycznego kultu. Takie „kongregacje jednego nowego człowieka” rzadko włączają w swoje spotkania tradycyjne hymny czy inne wyrazy historycznego zakorzenienia i ciągłości. Nie obejmują też one głębokości żydowskiego wyrazu uwielbienia. Mogą sporadycznie zachowywać mesjanistyczne pieśni żydowskie, Szema, czy obchody Świąt Pana takich jak np. Paschalny Seder (przeniesione zresztą najczęściej na najbliższy weekend). Eliminacja różnorodności jest przypisywana Pawłowemu wskazaniu: „Bądźcie naśladowcami moimi, tak jak ja jestem naśladowcą Chrystusa” (1 Kor 11,1).

Dlatego też moja książka, „Aby byli Jedno” pierwotnie była zatytułowana: „Jeden naród, wiele pokoleń”. Stawiam bowiem tezę, że Bóg kocha różnorodność (Rdz 1) i pragnie wielu różnych sposobów wyrażania kultu w zgromadzeniach wierzących, tak jak kościoły przyjęły opcje właściwe dla kultur wśród których żyją. Ponadto wierzę, że Bóg ceni różne style i formy wypracowane na przestrzeni wieków które należy zachowywać. Oczywiście, nie oznacza to, że nowe formy i nowe style nie powinny być dodawane. Duże kościoły mogą mieć przejawiać dużą różnorodność oraz

Dr Dan Juster jest członkiem ILC TJCII (International Leadership Council) a od 1971 r. jednym ze znaczących liderów w ruchu Żydów mesjanistycznych. Prowadzi szeroką pracę apostołską i jest dyrektorem służby Tikkun International - sieci organizacji pracujących na rzecz odnowy Izraela i Kościoła.

wspierać wspólnoty realizujące odmienne charyzmaty. Rzeczywiście, niektóre tak robią. Obecnie istnieje wiele kościołów celebrujących regularne nabożeństwa dla Żydów mesjanistycznych oraz wspierających ich w zachowaniu żydowskiej tożsamości. Takie działania pomagają zachować właściwą jakość różnorodności. Cieszę się, że takie wysiłki są podejmowane. Pochwalam również wysiłki poszczególnych grup etnicznych, które rozwijają własną muzykę i sposób kultu, a nie zadowolają się prostym tłumaczeniem współczesnych zachodnich pieśni. Niedawno, podczas mojej podróży do Korei, delektowałem się pieśniami uwielbienia które tam powstały.

Należy zauważyć, że kongregacje mesjanistyczne mają również członków spośród Pogan (nie-Żydów), którzy są powołani do uczestnictwa w sprawowaniu kultu właściwego Żydom i w związku z tym, w ramach zgromadzenia, są czytelnym znakiem jedności Żydów i Pogan (nie-Żydów), Izraela i narodów.

Ci, którzy nauczają o „Kościele jednego nowego człowieka” typu „fusion”, nie zdają sobie sprawy, że taki tryb funkcjonowania osłabia powołanie do szczególnego i „odrębnego” życia i powołania żydowskich uczniów Jezui. Od ponad 42 lat staram się aby naród żydowski odkrywał swoją tożsamość, pielęgnował dobre i jednocześnie odrzucał ze swojego dziedzictwa złe wartości. Taka praca wymaga głębokiego skupienia i studium. Wymaga również skoncentrowania wszystkiego na osobie Jezui. Odrębność żydowskiego sposobu kultu i więzi społecznych między wierzącymi Żydami są w tym przedsięwzięciu kluczowe.

Rozróżnienie między Izraelem i narodami pokazuje, że Bóg cieszy się z różnorodności w Swoim Kościele i akceptuje właściwy dla poszczególnych kultur sposób wyrażania wiary. Moja wizja „jednego nowego człowieka” łączy Żydów i przedstawicieli narodów w różnych wymiarach wspólnotowych. Obejmują ona Kongregacje Mesjanistycznych Żydów, którzy przyłączają się do świętowania celebrowanego przez kościoły działające w danym mieście. Obejmuje ona również spotkania pastorów z różnych środowisk, złączonych w regularnej modlitwie i wspólnych działaniach. Takie spotkania można przyrównać do kiermaszów organizowanych przez restauracje opisane w przypowieści umieszczonej na wstępie tego artykułu. Ponieważ różne sposoby ekspresji pielęgnują swoją specyficzną głębię i odrębność, dzięki wzajemnym odwiedzinom, wszyscy możemy nauczyć się czerpać z tej różnorodności, która też nigdy nie stanie się dla nas nudna. Jednocześnie podczas takich spotkań będzie można odnaleźć jakiś wspólny element czy wspólne doświadczenie. Oczywiście takie spotkania są z konieczności spotkaniami typu „fusion”, jednak przy zachowaniu odrębności indywidualnego sposobu kultu poszczególnych uczestników. U nas mieliśmy już afroamerykańskie chóry gospel, tańce Żydów Mesjanistycznych oraz tradycyjną komunie! I to wszystko w czasie jednego zgromadzenia!

Jedno Ciało

„Jednego nowego człowieka” należy rozumieć w kontekście różnorodności kobiety i mężczyzny, którzy w małżeństwie stają się jednym ciałem (Rdz 2,24). To właśnie różnorodność w jedności sprawia, że małżeństwo staje się cudowne. Tak samo jest z kościołami: jeden lud, wiele plemion! **TJCII**

Raport z podróży TJCII Johannesesa i Christi Fichtenbauerów do Brazylii

31 Sierpnia—16 Września 2015

Przygotowała: Siostra Adola*

*Siostra Adola jest członkiem międzynarodowej grupy wstawienników TJCII. Należy do zgromadzenia Ewangelickich Sióstr Maryi (protestanckiego zgromadzenia zakonnego założonego w Niemczech przez Matkę Bazyleę Schlink). Siostry od wielu lat są zaangażowane w służbę pojednania między narodami, przede wszystkim jednak służą ofiarom Holocaustu, starając się uleczyć rany spowodowane horrorem II Wojny Światowej. S. Adola od 1980 roku mieszka w brazylijskim domu zgromadzenia w Curitiba i wspiera inicjatywę TJCII w tym kraju.

Brazylia to olbrzymi kraj w którym mieszkają ludzie o gorących sercach, w większości chrześcijanie, którzy dotąd niewiele słyszeli o TJCII. Potencjalnie Brazylia posiada największą populację Mesjanistycznych Żydów. Są to przede wszystkim potomkowie Żydów, którzy uciekli przed inkwizycją hiszpańską i portugalską (tzw. Marranos), w czasach odkrycia i zasiedlania Ameryki Południowej. Dlatego postrzegamy tę podróż jako bardzo ważny czas zasiewu, nauki i nawiązywania kontaktów. Byliśmy w trzech głównych miastach Brazylii – Sao Paulo, Curitiba i Rio de Janeiro. Cudownie że podczas całej podróży był z nami Johannes Fichtenbauer z Austrii (członek ILC TJCII) i jego żona – Christi, którzy byli dla nas ogromnym wsparciem.

Miałam przywilej organizować tę podróż, kontaktując Johannesesa i Christi z naszymi przyjaciółmi i towarzysząc im jako przewodnik i tłumacz (niewielu Brazylijczyków posługuje się angielskim lub niemieckim). Johannes jest wspaniałym nauczycielem, który bardzo dobrze przygotował się do podróży – zarówno studiując jak i modląc się. Dzięki temu przygotowaniu był w stanie przeprowadzić czteroczęściowe seminarium w czterech miastach Brazylii. Mówił o:

- 1) roli Izraela w historii zbawienia i koncepcji Jednego Nowego Człowieka
- 2) historii i zniszczeniu żydowskiej części kościoła jako efektu teologii zastąpienia
- 3) odnowie Ruchu Mesjańskiego
- 4) możliwości podjęcia przez każdą z osób konkretnych

działań na rzecz promowania koncepcji Jednego Nowego Człowieka oraz wizji TJCII

Streszczenia wszystkich czterech nauczania Johannaesa zostały przetłumaczone na portugalski i były rozprowadzane wśród uczestników podczas spotkań. Trzy przetłumaczone broszury TJCII były wspianiałym dodatkiem do tych nauczania i były chętnie przyjmowane przez wszystkich obecnych na spotkaniach. Johannes w niezwykle umiejętny sposób przedstawił historię pierwszych wieków chrześcijaństwa, kiedy dochodziło do systematycznej eliminacji wszystkiego co żydowskie i rozwoju teologii zastąpienia. Wielu uczestników spotkań mówiło, że nigdy wcześniej nie zostało zapoznanym z tą częścią historii Kościoła przedstawioną w tak klarowny sposób.

W dniach **1-5 września byliśmy w okolicy Sao Paulo**. Koordynatorem naszej podróży w tym rejonie był Pedro Arruda, katolicki lider, żyjący w bliskich relacjach z liderami ewangelikalnymi (sam jest liderem ruchu Encristus, związanego z Mateo Calissi z Bari we Włoszech). W charakterystyczny dla niego dyskretny sposób zorganizował i umożliwił nam spotkania z właściwymi ludźmi a potem je moderował. Także dzięki niemu Johannes mógł nauczać podczas dwóch porannych sesji w szkole proroczej, dla 35 studentów. Chciałabym abyście mogli widzieć twarze tych młodych ludzi, wielu z nich przyszłych pastorów – w czasie kiedy Duch Święty otwierał ich serca i umysły.

Po ostatniej sesji, jeden z młodych ludzi, jako reprezentant całej grupy stwierdził, że to sam Bóg poprowadził Johannaesa długą drogą z Austrii do Brazylii, aby uczyć ich historii Kościoła i w nowy sposób, którego nie da się zrozumieć bez światła żydowskiego zrozumienia, otworzyć przed nimi Pisma. Mówca przyznał też, że jest przekonany że to wszystko co usłyszał od Johannaesa jest prawdą. „To wszystko skonfrontowało nas z winą chrześcijan i uświadomiło nam naszą odpowiedzialność wobec całego ciała Chrystusa” – mówił.

W Jundiai, mieście ok. godziny jazdy od Sao Paulo, braliśmy udział w wieczornym spotkaniu (ok. 50 osób) w charyzmatycznym, wolnym kościele, gdzie także spotkaliśmy się z bardzo otwartym przyjęciem. W ciągu kolejnych dwóch wieczorów Johannes prezentował pełny cykl nauczania dla ok. 200 osób w dużym audytorium w Barueri. Wielu uczestników tych spotkań stanowili członkowie katolickiego ruchu charyzmatycznego. Po spotkaniu mówili, że dzięki temu co usłyszeli, sposób czytania Pisma Świętego i ich koncepcja Ciała Chrystusa zostały głęboko przekształcone. Stojąc przy stoliku z publikacjami mogliśmy widzieć, jak głęboko ludzie zostali poruszeni przesłaniem Johannaesa i byli spragnieni głębszej wiedzy. Wszystkie książki zostały sprzedane. W spotkaniu brała udział także grupa liderów i mamy nadzieję, że przejmą oni pałeczkę w przekazywaniu tej wizji dalej (zapis tego spotkania jest dostępny online na YouTube).

Johannes naucza

W dniach 8-12 września przebywaliśmy w **Curtiba**. Johannes wygłosił 4 wykłady w katolickim seminarium teologicznym dla ok. 90 studentów. Doświadczaliśmy tutaj dużej otwartości i wielu pozytywnych odpowiedzi. Widzieliśmy łzy w oczach katolickich sióstr zakonnych. Rektor seminarium powiedział, że dla niego to było prawdziwe objawienie i ważne doświadczenie. Jeszcze długo po zakończeniu spotkania trafiały do nas pozytywne opinie. Nawet dzisiaj odwiedził na krótko ksiądz, który podkreślił jak cennym było dla niego spotkanie i to co usłyszał od Johannaesa. Obawialiśmy się trudności i oporu w przyjmowaniu nauczania w takim miejscu, ale dzięki Bogu, wszelkie bariery opadły. W Curtiba mieliśmy także wieczorne spotkanie ok. 35 naszych przyjaciół Kanaan – domu Ewangelickich Sióstr Maryi w Brazylii. Ostatniego dnia spotkaliśmy się z ojcem dr. Marcialem Maçaneiro, profesorem teologii dogmatycznej na Uniwersytecie Katolickim, aktywnym członkiem ruchu Encristus, które bardzo dobrze i głęboko rozumie kwestie związane z ruchem mesjanistycznym. Jest on bardzo zainteresowany wizją TJCII oraz zna osobiście i ceni sobie przyjaźń z kardynałem Schönbornem.

W **Belo Horizonte** w dniach 13 – 14 września gościliśmy w kongregacji mesjanistycznej prowadzonej przez Rabina Marcelo Guimarães. Kongregacja świętowała w tym czasie 18-lecie istnienia. Johannes w czasie spotkania mówił o TJCII i wizji Jednego Nowego Człowieka. Kolejnego dnia, w święto Rosz Haszana – rozpoczęliśmy wspianiałe Nowy Rok Żydowski i celebrowaliśmy Święto Trąb w tej, tak żywej wspólnocie (prawie połowa z 200-osobowej grupy wstawieników TJCII w Brazylii pochodzi właśnie z tej kongregacji).

Ostatnim przystankiem w naszej podróży było Rio de Janeiro (14-16 września). Pierwszy wieczór spędziliśmy z nową wspólnotą charyzmatyczną – Nowe Serce, prowadzoną przez Izajasza. Podczas kolacji którą przygotował on dla nas i ok. 25 liderów, mieliśmy okazję podzielić się wizją TJCII. Kolejnego dnia Johannes ponownie przeprowadził swoje 4-częściowe seminarium dla ok. 90 osób z katolickiej, charyzmatycznej wspólnoty Dobrego Pasterza. Również tutaj doświadczaliśmy wielkiej otwartości i zobaczyliśmy wiele pozytywnych reakcji ze strony uczestników. Jeden z tłumaczy – Pastor Silas, przybył na to spotkanie z grupą członków z kościołów ewangelikalnych, którzy wykazywali olbrzymie zainteresowanie TJCII. Po spotkaniu zaprosili nas do swojej przepięknej siedziby na lunch, abyśmy mogli poznać lepiej niektórych liderów. Było to fantastyczne zakończenie całej podróży. Jesteśmy wdzięczni Panu za prowadzenie nas podczas całej podróży. Mamy nadzieję zobaczyć trwałe owoce naszego siewu. Brazylia zapadła głęboko w nasze serca. Chcemy modlić się, aby w całej Brazylii coraz więcej liderów regionalnych dołączało się do grupy narodowej i promowało wizję TJCII w całym kraju. **TJCII**

Fotografia grupowa—Christ po lewej, po prawej o. Jaime

Raport z podróży modlitewnej do Czech

Przygotowany przez ks. dra Petera Hockena (teologa katolickiego, wykładowcę, autora wielu książek i członka Międzynarodowego Komitetu Wykonawczego TJCII)

W dniach 8 do 10 października 2015 roku, grupa liderów i wystawienników TJCII zebrała się w Czechach, aby wyznawać i pokutować za grzechy popełnione na przestrzeni wieków wobec Eucharystii (Wieczerzy Pańskiej), które stały się przeszkodą na drodze do jej wspólnego celebrowania. Międzynarodowy Komitet Wykonawczy TJCII miał przekonanie, że podróż taka i modlitwa są niezbędne, a przeszkody mogą być usunięte jedynie przez wyznanie grzechów i pokutę – coś, co według naszej wiedzy nigdy do tej pory nie miało miejsca.

W czasie modlitwy i pokuty za grzechy przeciwko Eucharystii, staraliśmy się postępować bardzo ostrożnie, tak, aby nie krytykować nauczania i przekonań innych chrześcijan. Naszym pragnieniem było przede wszystkim wyrażenie wdzięczności za dar Eucharystii i wyrażenie przed Panem głębokiej tęsknoty za jej wspólnym celebrowaniem. Problemem nie są bowiem zasady, dyscyplina kościelna, czy praktyki któregośkolwiek z kościołów czy denominacji, ale zniekształcenia i wypaczenia, które doprowadziły do obecnej sytuacji. Wierzimy, że wyznając grzechy, z którymi się identyfikujemy, przygotowujemy grunt i otwieramy się na przełomowe wydarzenia w przyszłości.

Ponieważ Eucharystia (Wieczerza Pańska) stała się wiodącym tematem dla ruchu reformatorskiego Jana Husa, jako najbardziej odpowiednie miejsce na tego rodzaju podróż modlitewną, wybraliśmy Czechy. Zaraz po zaplanowaniu tej podróży, zdaliśmy sobie sprawę, że w tym roku mija dokładnie 600 lat od dnia spalenia Jana Husa na stosie w Konstancji (6 lipca 1415).

Nasza modlitwa i dzielenie rozpoczęło się w Pradze rankiem, 8 października. W modlitwie dziękowaliśmy przede wszystkim za ogromny dar jakim było wydanie się naszego Pana na śmierć dla naszego zbawienia. Następnie wyznawaliśmy, że wiele naszych późniejszych problemów i nadużyć dotyczących Eucharystii (Wieczerzy Pańskiej) wynika z oddzielenia Kościoła od jego żydowskich korzeni. Tego samego popołudnia, w kościele św. Klemensa, nastąpiło wyznanie grzechów, nadużyć i wypaczeń jakie miały miejsce w obrębie kościoła katolickiego. Pewien ksiądz z Pragi wyznawał też grzechy kapłanów praskich odnośnie ich negatywnego stosunku do osoby Jana Husa.

Następnego dnia byliśmy w miejscowości Tabor, gdzie wiele wieków temu radykalni husyci zamienili miasto w swoistą twierdzę aby tam podjąć walkę z czeską reakcją na wykluczenie Husa. Tutaj doświadczyliśmy pokuty ze strony członków kościołów protestanckich wraz z konkretnym wyrazem pojednania katolicko-luterańskiego. Ta szczególna, ewangeliczna pokuta rozpoczęła się w Taborze i kontynuowana była następnego ranka w Pradze. Tam właśnie Żydzi Mesjanistyczni wyznawali swój grzech częstego koncentrowania się na błędach i niedociągnięciach chrześcijan w zakresie Eucharystii (Wieczerzy Pańskiej) zamiast głębszego rozumienia tej praktyki zakorzenionej głęboko w wierze i życiu Izraela.

Nasz Pan w suwerenny sposób prowadził braci do pokuty i pojednania, a TJCII miało przywilej uczestniczyć w tym niesamowitym doświadczeniu. Wiemy, że nie dokonało się to dzięki ludzkiej pracy ani nie było naszym osiągnięciem. Będąc w Czechach staraliśmy się kroczyć w posłuszeństwie Panu i jesteśmy przekonani, że zrobiliśmy to, czego On chciał przez nas dokonać. Reszta jest w Jego rękach!

Marzec 2016 – podróż przedstawicieli TJCII do Afryki

Ponieważ uczestniczy oficjalnej wyprawy TJCII do Afryki dopiero co wrócili, postaramy się aby szczegółową relację z ich podróży zamieścić w naszym następnym Communiqué. Docierają do nas głosy o niesamowitych dziełach jakich Bóg dokonał pośród setek Afrykańskich liderów uczestniczących w spotkaniach odbywających się w różnych miastach pomiędzy 5 a 13 marca 2016.

Na podkreślenie zasługuje również termin tej podróży zbieżny z dyplomatycznym spotkaniem pomiędzy prezydentem Kenii a premierem Izraela w czasie którego Benjamin Netanyahu wezwał do pogłębiania jedności między tymi dwoma krajami (film z tego historycznego wydarzenia możesz znaleźć na Facebooku TJCII, przechodząc na stronę www.tjcii.org i klikając na górze strony ikonę Facebooka lub poprzez bezpośredni link: https://www.facebook.com/TJCII-534122613290567/?ref=br_tf).

Zdjęcie przedstawia liderów Europejskiego Now Generation (poniżej 40 roku życia), Siostrę Mary Paul (z tyłu w środku) oraz Paulę Leitner (w pierwszym rzędzie, trzecia od prawej) z nowymi kenijskimi przyjaciółmi z Now Generation, którzy dołączyli do wizji TJCII.

PODRÓŻ MODLITEWNA ŻYDOWSKICH LIDERÓW MESJAŃSKICH

Autor: Donna Ballard

(Dyrektor ds. Kontaktów Zewnętrznych TJCI, Dallas w stanie Teksas)

W październiku 2015, liderzy TJCI spotkali się w Czechach. Głównym celem tej podróży była modlitwa o rozeznanie grzechów popełnianych przez stulecia wobec Eucharystii (Wieczerzy Pańskiej) oraz pokuta za nie. Dawna Bohemia (historyczny obszar Republiki Czeskiej) została wybrana jako miejsce tej podróży nieprzypadkowo. To bowiem na tym obszarze działał znany reformator - Jan Hus i właśnie na tej ziemi dochodziło w przeszłości do tzw. wojen husyckich będących konsekwencją jego nauczania, skoncentrowanego w pewnej mierze na Eucharystii. Zdaniem historyków wojny husyckie miały wpływ na późniejsze rewolucje w Europie, a zwolennicy Husa brali udział w różnych ruchach odrodzeniowych na całym świecie. Niemniej, jak pokazuje historia, obie strony tego konfliktu wykazały się okrucieństwem, przemocą i arogancją, które zaowocowały trwającym do dziś podziałem między wierzącymi w Europie.

Dlatego też żydowscy liderzy mesjanistyczni odegrali istotną rolę w spotkaniach które odbyły się podczas podróży modlitewnej do Czech, włączając się aktywnie zwłaszcza w modlitwę pokuty i przebaczenia, ale także rozeznając współczesny stosunek społeczności mesjańskich do Eucharystii.

Oczywiście w czasie tej podróży zrodziło się też ważne pytanie: „**W jaki sposób możemy okazać postawę wrażliwości dla poglądów innych osób, w dodatku**

**Mesjańscy Liderzy
TJCII modlą się
razem w synagodze**

poglądów wzbudzających tyle emocji, jednocześnie zachowując wierność własnym przekonaniom?”

Wierzmy jednak, że jest to możliwe, a ci, którzy w pokorze będą kroczyć tą drogą, dzięki łasce Ducha Świętego doświadczą wielkiej nagrody i radości.

Po spotkaniach w Pradze i Taborze uczestnicy podróży modlitewnej udali się do obozu koncentracyjnego w Terezynie, w którym zamordowano dziesiątki tysięcy ludzi. Podczas II wojny światowej, przez długie miesiące i lata więziono tam przeszło 150 000 osób (w tym wiele dzieci), które na koniec, wysłano kolejną do funkcjonujących już obozów śmierci, w tym do Treblinki i Auschwitz na terenie okupowanej Polski.

Znaczące było zakończenie podróży modlitewnej w Czechach wspólną kolacją szabatową prowadzoną przez dwóch mesjańskich liderów TJCI, Benjamina Bergera i Avi'ego Mizrahi'ego w mieście Tabor – kolebce rewolucji husyckiej. Uczestnicy

Szabat w miejscowości Tabor

zgrupowani przy stole szabatowym w mieście, w którym wojny doprowadziły do wielopokoleniowych podziałów, doświadczali wielkiej jedności i afirmacji życia (którą wyraża każdy Szabat) i z pokorą zanosili głęboką modlitwę wypływającą z serca Jezui: „**aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał**”.

PODRÓŻ MOLITEWNO-POKUTNA W POLSCE

3-9 KWIETNIA 2016

Autor: Beata Dylus

Koordynator TJCI w Polsce

Ostatnie tygodnie były dla polskiego TJCI bardzo pracowite. Z jednej strony, jak co roku przygotowywaliśmy kilka sederów paschalnych, z drugiej zaś, po zaproszeniu otrzymanym z kilku środowisk, włączyliśmy się w przygotowanie i przeprowadzenie podróży pokutno-modlitewnej, której głównym inicjatorem była Żydowska Kongregacja Mesjanistyczna w Kijowie (KEMO), zaś współuczestnikami i współorganizatorami różne wspólnoty i kościoły, w tym TJCI Polska.

Podróż trwała cały tydzień. Realizowana była przez cztery międzynarodowe zespoły, które razem odwiedzały różne miejsca związane przede wszystkim z historyczną obecnością i martyrologią Żydów na północy, południu, wschodzie i zachodzie Polski, aby w końcu spotkać się razem w Warszawie. W tym ciekawym projekcie uczestniczyli Ukraińcy, Białorusini, Rosjanie, Słowacy, Polacy, a co najważniejsze Żydzi Mesjanistyczni. Reprezentowaliśmy różne kościoły i wspólnoty wierzących z

narodów i „wierzących z Izraela”. Nasze spotkania i modlitwy dotyczyły jednak nie tylko Żydów lecz związane z były z trudnymi relacjami sąsiedzkimi np. z Rosjanami czy Ukraińcami. Zdarzało się też, że zatrzymywaliśmy się w danym miejscu, aby na modlitwie sprzeciwiać się duchowi okultyzmu bądź innym siłom wiążącym dane miasta czy miejscowości.

Podróż zespołu „południowego” rozpoczęła się w dniu 3 kwietnia 2016 r. w Krakowie. Jedną część grupy udała się na modlitwę do Brzeska, pozostała odwiedziła znaczące miejsca w Krakowie. W poniedziałek kluczowym punktem było spotkanie na terenie byłego niemieckiego nazistowskiego obozu zagłady Auschwitz – Birkenau. Na tym szczególnym miejscu zagłady modliliśmy się wraz z osobami które do nas dołączyły w tym dniu.

Z Oświęcimia, trasą „Marszów Śmierci” (trasą ewakuacji obozu Auchwitz – Birkenau w 1945 r. – przyp. tłum),

pojechaliśmy do Gliwic. Tam wraz z członkami „Domu Modlitwy 24/7” przeżyliśmy fantastyczny czas uwielbienia i posługi modlitewnej.

We wtorek przed południem odwiedziliśmy Będzin - miasteczko gdzie do dnia wybuchu II wojny światowej Żydzi stanowili 90% całej populacji. Modliliśmy się w miejscu gdzie stała synagoga, w której hitlerowcy spalili modlących się w Szabat Żydów. Odwiedziliśmy chasydzki dom modlitwy, który dziś służy m.in. świętowaniu Szabatów czy innych świąt żydowskich dla małej grupki mesjanistycznej. Następnie, zaproszeni przez dyrekcję VI Liceum Ogólnokształcącego, pojechaliśmy do dzielnicy Katowic - Szopienice. Młodzież szkolna przygotowała i zapoznała nas z piękną prezentacją multimedialną o historii Żydów w Katowicach. Potem udaliśmy się na opuszczony już dziś dworzec kolejowy „Szopienice - Północ”, na którym po raz ostatni zatrzymywały się pociągi wiozące Żydów do Auschwitz. Spędziliśmy tam czas na modlitwie wraz z wstawienniczkami z „Lydii” (Lydia International Prayer Fellowship).

Wieczorem modliliśmy się wspólnie w katolickiej parafii Ojców Oblatów w Katowicach.

W środę rano wyjechaliśmy do Częstochowy. Tam spotkaliśmy się z o. Mihovilem Filipowiczem, odpowiedzialnym za Katolicką Odnowę Charyzmatyczną w diecezji częstochowskiej i wspólnie modliliśmy się na Jasnej Górze o to miasto. Potem spędziliśmy czas na modlitwie w miejscu selekcji na terenie byłego getta w Częstochowie.

Następnie wyruszyliśmy w drogę do Radomska, gdzie gospodarzem wieczornego spotkania modlitewnego był miejscowy Zbór Kościoła Zielonoświątkowego.

W czwartek wyruszyliśmy do Kielc. Wraz z przedstawicielami Kościoła Chrześcijańskiego „Wieczernik”, którzy od lat są zaangażowani w modlitwę pokuty i pojednania, rozpoczęliśmy naszą modlitwę na cmentarzu żydowskim przy pomniku upamiętniającym tragiczne wydarzenia z dnia 4 lipca 1946 roku znane jako „pogrom kielecki”.

Następnie pojechaliśmy na miejsce gdzie prawie 70 lat temu rozegrały się te tragiczne wydarzenia, a potem spędziliśmy czas na modlitwie na terenie byłego getta. Wieczorne spotkanie modlitewne odbyło się w klasztorze Ojców Pallotynów w Kielcach. Podczas tego czuliśmy wyraźne przynaglenie Ducha Świętego do modlitwy i pojednania między Polakami a Ukraińcami.

W piątek, 8 kwietnia 2016 r. dotarliśmy do Warszawy. Przybyły tam też wszystkie inne zespoły biorące udział w podróży pokutno – modlitewnej w różnych częściach Polski, aby wraz z wierzącymi z różnych kościołów w Warszawie wspólnie uczestniczyć w świętowaniu Szabat. W czasie nabożeństwa szabatowego słowo wygłosił Borys Griszenko - lider KEMO.

W sobotę kontynuowaliśmy naszą modlitwę za Warszawę przed pomnikiem „Bohaterów Getta”, a następnie razem zwiedziliśmy Muzeum Historii Żydów Polskich „Polin”. Całość zakończyliśmy wspólnym sobotnim świętowaniem.

TJCII

Modlitwa na terenie obozu Auschwitz Birkenau.

Spotkanie grupy południowej z koordynatorem Odnowy Charyzmatycznej diecezji częstochowskiej—ks. Mihovilem Filipowiczem.

Biuletyn wydany przez TJCII Polska stanowiące część Międzynarodowej inicjatywy TJCII

(W kierunku Soboru Jerozolimskiego II) założonej w 1995 roku.

Sekretarz Wykonawczy TJCII:

Marty Waldman

Dyrektor TJCII w Europie: Johannes Fichtenbauer

Koordinatorki w Polsce: Beata i Adam Dylusowie

Strona internetowa: www.tjcii.org

Email: egs@tjcii.org

TJCII Polska: www.tjcii.pl

Email: tjcii@tjcii.pl

Kierunki działania TJCII:

- Nauczanie o konieczności przywrócenia właściwego miejsca dla żydowskich wierzących w Ciele Mesjasza
- Wezwanie do pokuty za grzech tłumienia w historii żydowskiego świadectwa o Jezusie (Jezui) - Mesjaszu Izraela
- Przypominanie o powołaniu i wybraniu Izraela i żydowskiej wspólnoty mesjanistycznej w modlitwie wstawienniczej, nauczaniu i działaniach oficjalnych
- Podejmowanie działań na rzecz pojednania między chrześcijanami i Żydami Mesjanistycznymi